

Hvem kan hævde at “forsvare Ukraine”, mens der begås masse mord i Afghanistan?

Den 10. januar (EIRNS) – Så mange institutioner i det amerikanske intellektuelle etablissement er nu på linje med Schiller Instituttet og kræver frigivelse af Afghanistans bistands- og reservemidler – 15 tænketanke og organisationer i et fælles brev til præsident Biden den 8. januar og andre på deres egne hjemmesider – at der helt klart er en forfærdelig erkendelse: USA's finansielle og økonomiske sanktioner er ved at myrde et uskyldigt folk, grundet utilstrækkelig loyalitet over for NATO's besættelsesstyrker. Enhver borger der tror, at denne forbrydelse ikke har noget at gøre med truslen om en overhængende, meget større konflikt om Ukraine, forveksler moralsk poseren med moral.

På de møder mellem USA og Rusland, der nu finder sted i Genève om NATO i Østeuropa og Ukraine, har amerikanske diplomater hurtigt og fuldstændigt erstattet det personlige diplomati mellem præsident Biden og præsident Putin, som synes at give håb om en løsning, med moralsk komediespil. Efter den bilaterale fase af møderne mellem USA og Rusland den 10. januar sagde talsmand for Udenrigsministeriet, Ned Price, at USA aldrig ville overveje at holde Ukraine ude af NATO, {"ikke havde til hensigt at indgå nogen aftale"} med Rusland og ikke engang "betragtede samtalerne som en forhandling". Han afsluttede sin briefing med en liste over diskussionsemner om russiske "ondsindede aktiviteter" for at hævde, at Rusland, og kun Rusland, måtte nedtrappe og gøre indrømmelser, så NATO's styrker og missiler kunne fuldføre deres lange fremrykning helt til Ruslands grænser – mens russiske tropper måtte forlade deres egne vestlige græseregioner og "vende tilbage til deres permanente baser". Udenrigsminister Tony Blinken tilføjede samtidig et umotiveret forsøg på at hovere over

Ruslands bistand til Kasakhstans regering for at kontrollere optøjer og forsøg på oprør.

Medmindre præsident Joe Biden igen griber personligt ind, er Ruslands foreslåede aftaler blevet blankt og permanent afvist. Det svarer til, at Nikita Khrusjtjov nægtede at overveje at trække sovjetiske missiler tilbage fra USA's sydlige grænse under den frygtindgydende Cuba-krise i oktober 1962. På det tidspunkt havde millioner af skræmte mennesker verden over allerede forestillet sig, hvad denne afvisning ville betyde.

Selv om konsekvensen nu "blot" er en konventionel konflikt i Ukraine, giver USA's tidligere chefvåbeninspektør og militære ekspert Scott Ritter en idé om, hvorfor det ikke ville gå godt for NATO-styrkerne.

(<https://consortiumnews.com/2022/01/10/what-war-with-russia-would-look-like/>)

Hvad nu hvis konsekvensen kun er det "fuldstændige brud på forbindelserne", som Putin truer med, og en dyb og umiddelbar kold krig. Nationen med verdens hurtigst ekspanderende og teknologisk mest avancerede økonomi og med den største indflydelse på bekæmpelse af fattigdom og udvikling i Afrika, Syd- og Østasien [Kina] er fast partner med Rusland. Dette fremgår endnu en gang tydeligt af undertrykkelsen af det tilsyneladende mislykkede forsøg på en "farverevolution" i Kasakhstan.

Hvis Biden-regeringen har besluttet, at USA vil angribe og konfrontere Rusland og Kina sammen i en ny kold krig – modarbejde dem i rummet, bekæmpe deres politik med at eksportere atomkraft til tredjelande, kræve at de holder op med at bruge kul til energiproduktion, angribe Kinas politik for Bælte & Vej og udryddelse af fattigdom osv. – hvem vil de så have i sit hjørne? Det britiske imperium, naturligvis – de grønne kongelige og klovnen Bojo og Hendes Majestæts styrker, der er ivrige efter at blive indsat i Ukraine. Hvad vil

Amerika have i reserve? Ingen udviklingskreditinstitution; et svagt økonomisk opsving efter en dyb recession; en arbejdsstyrke på 3 millioner arbejdere og 3,5 millioner arbejdspladser mindre end for to år siden; faldende realindkomster; en centralbank, der skaber økonomiske katastrofer verden over, som IMF advarede den 9. januar, og som forsøger at stoppe inflationen, den har forårsaget.

Men langt værre end alt dette er den fortsatte kvælning af Afghanistans befolkning på grund af de amerikanske sanktioner. Det forårsager en voksende kaskade af dødsfald som følge af sult og forfrysninger i hjem uden vinterbrændstof, i en nation som USA helt klart bærer ansvaret for efter 20 års krig og besættelse. Myrdet for den synd, at man ikke opretholdt en marionetregering, da NATO forlod det. {Disse} sanktioner er en forbrydelse mod menneskeheden.

Med dette Afghanistan som "banner" vil nationer instinktivt undgå et angloamerikansk forsøg på at fastsætte reglerne for verden. Der vil være en pervers ny betydning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, for udtrykket "Afghanistan, imperiernes kirkegård".

Det skal forhindres, det må vendes. Politikken må ændres til en udviklingspolitik, ved hjælp af Helga LaRouches Operation Ibn Sina. Schiller Instituttets presserende organisering for dette mål vil tage sit næste skridt fremad med et webinar på Martin Luther King-dagen, mandag den 17. januar.